

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/422/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115223162
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6115223162.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporcovi P. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. S. XXXX/XX, XXX XX X. X., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 578,45 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 499,73 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11. 11. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 24,15 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 78,24 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi navrhovateľa, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19. 11. 2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 578,45 eura a sumy 7,04 eura ako vyčísleného úroku z omeškania s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dňa 07. 01. 2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca 500,00 eur zo strany navrhovateľa odporcovi prostredníctvom úverovej karty. Uviedol, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je odporcovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb. Odporca sa zaviazal riadne a včas splatiť navrhovateľovi poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v ÚZ na jej lícnej strane. Odporca sa zaviazal tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru. Navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. Odporca bol v omeškani s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári. Vzhľadom na uvedené eviduje navrhovateľ voči odporcovi dlh v nasledovnej výške: istina vo výške: 499,73 eura, úrok vo výške: 60,58 eura, poplatok za výpis z účtu vo výške 3,26 eura, opravné úroky - grace period vo výške 14,88 eura, dlh spolu 578,45 eura. Vyčíslený úrok vo výške 7,04 eura tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť sumu 578,45 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 7,04 eura a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 578,45 eura od 11. 11. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Návrh spolu s prílohami bol doručený odporcovi do vlastných rúk dňa 25. 02. 2016, k podanému návrhu sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, t.j. do 31. 03. 2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov

z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 578,45 eura, ide podľa § 200ea OSP o drobný spor. Súd podľa § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené súdom na úradnej tabuli súdu od 16. 03. 2016 do 22. 03. 2016.

Z listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 07. 01. 2015 úverovú zmluvu pod číslom XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorú súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom dočasne poskytnuté finančné prostriedky vo forme úveru s výškou úverového rámca v sume 500,00 eur navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporcom navrhovateľ listom zo dňa 29. 07. 2015 oznámil odporcovi odstúpenie od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka a požadoval zaplatiť celú dlžnú čiastku čerpaného úveru, tzv. zosplatnenie úveru, ktorá predstavovala 614,45 eura v lehote do 15 dní od odoslania výzvy.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa Hlavy 7. - Ukončenie úverovej zmluvy, úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu Premium - N. (platné od 01. 10. 2014) (ďalej len „úverové zmluvné podmienky“) je zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená na dobu neurčitú. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, úverové zmluvné podmienky nie sú zmluvou, ale iba súčasťou zmluvy, neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (nie dobu trvania zmluvy), nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, keď rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti úveru v zmluve uvedený nie je.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ v zmluve uviedol dve sadzby a to 26,28 % a 11,88 % s hviezdíčkou, pri ktorej uviedol, že vyčerpaná čiastka nižšia ako 1 000,00 eur sa úročí sadzbou 26,28 % p.a., vyčerpaná čiastka vyššia ako 1 000,00 eur sa úročí sadzbou 11,88 % p.a. Pre účely úrokovej sadzby sa do vyčerpanej čiastky nezapočítavajú transakcie zaradené do splátkových programov. Uvedené nezodpovedá zákonnej úprave, keď podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby musia byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej písomnou formou podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a nie v ďalších prílohách k zmluve, pokiaľ použitý termín „transakcie zaradené do splátkových programov“ nie je v zmluve vysvetlený. Aj keď právne predpisy ako napr. Obchodný zákonník v ustanovení § 273 ods. 1 umožňujú časť zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, podľa názoru súdu nie je možné podstatné náležitosti zmlúv uvádzať iba odkazom na všeobecné obchodné podmienky, či iné prílohy k zmluve. Pokiaľ pre jednotlivé typy zmlúv právne predpisy upravujú ich podstatné náležitosti, potom je podľa názoru súdu obchádzaním zákona, ak sa podstatné náležitosti zmlúv uvedú nie priamo v zmluve, ale iba odkazom na ďalšie súčasti, prílohy k zmluve, ako napríklad transakcie zaradené do splátkových programov. Preto pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 uvádza demonštratívne podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorých neuvedenie niektorých aj sankcionuje, potom nie je správny taký postup dodávateľov, ktorí tieto podstatné náležitosti neuvádzajú v zmluve, ale iba v ďalších súčastiach zmlúv, na ktoré v zmluve odkazujú. Úmysel zákonodarcu pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv, v danom prípade zmlúv o

spotrebiteľských úveroch, je v dosiahnutí cieľa, aby spotrebiteľ pred vstupom do úverového vzťahu mal možnosť porovnať si jednotlivé podmienky poskytovaných úveroch na trhu a z týchto vybrať pre seba najvhodnejšiu alternatívu. Za týmto účelom zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch vymedzil, ktoré náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch majú obsahovať, nakoľko spotrebiteľ spravidla nemá možnosť ovplyvňovať ich obsah. Jeden zo základných údajov je aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ktorý slúži na porovnanie viacerých ponúknutých úverových produktov od rôznych dodávateľov. Preto ak zákonodarca za podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ale tiež podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, potom nemožno uvedené ustanovenie obchádzať tým spôsobom, že tento údaj nebude uvedený priamo v zmluve, ale s odkazom na transakcie zaradené do splátkových programov.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve je uvedená hodnota 38,7 % s dvomi hviezdikami, podľa ktorých ide o predpokladanú RPMN. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku RPMN. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 písm. j) uvádza ako jednu z podstatných náležitostí uvedenie údajov o RPMN. Zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza (najmä v ustanovení § 1 ods. 3), ktoré úvery sa za spotrebiteľské úvery nepovažujú a všetky ostatné, ktoré sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere musia obsahovať všetky údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Presné číselné vyjadrenie RPMN navrhovateľ nepreukázal, poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/95/2010. S uvedeným rozhodnutím sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza, ktoré zmluvy sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež, ktoré konkrétne náležitosti musia zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch neuvádza typy úverov, pri ktorých nie je možné RPMN určiť. Uvádza iba v ustanovení § 4 a § 5 písomné podmienky ponuky spotrebiteľského úveru (kde možno použiť údaj o predpokladanej RPMN tak ako uviedol navrhovateľ v zmluve), ale pri písomnej forme uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžadujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2. Na tomto mieste súd poukazuje, napr. na odôvodnenie rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012, 13Co/324/2012 zo dňa 16. 05. 2013 a 14Co/407/2012 zo dňa 15. 10. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď pri výške mesačnej splátky je uvedené, že je to 4 % z dlžnej čiastky (min. 12,00 eur). Uvedené nemožno považovať za súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presnej výške každej jednotlivej mesačnej splátky spotrebiteľského úveru a tiež termíne splatnosti každej jednotlivej splátky a tiež koľko z každej jednotlivej splátky bude použité na úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ zmluva neobsahovala presnú výšku mesačnej splátky, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu jej výšky matematickými operáciami z iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, aby výška mesačnej splátky boli v presnej výške uvedené zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol prestupom do úverového vzťahu zohľadniť dostupné údaje uvedené dodávateľom, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. písm. i), písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporcu predloženého navrhovateľom odporca čerpal finančné prostriedky vo výške 564,94 eura, pričom počas trvania zmluvy uhradil navrhovateľovi 65,21 eura. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporcom čerpaný úver bol povinný v uvedenej výške navrhovateľovi splatiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu, uhradiť navrhovateľovi 499,73 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (564,94 eura - 65,21 eura).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia navýšením piatich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11. 11. 2015 (ako žiadal navrhovateľ v návrhu) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy prevyšujúcej 499,73 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania (7,04 eura), ktoré odporca vyčíslil pri úročení poplatkov a úrokov, a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. 85,76 eura návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania voči odporcovi. Úspech navrhovateľa predstavoval 85 % (499,73 eura z 585,49 eura), úspech odporcu 15 % (85,76 eura z 585,49 eura), navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 70 % (85 % - 15 %). Súd preto zaviazal odporcu nahradiť v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 24,15 eura za zaplatený súdny poplatok (70 % z 34,50 eur) a vo výške 78,24 eura za zastúpenie advokátom (70 % z 111,77 eura).

Z trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 53,45 eura (2 x 38,18 eura) x 70 %) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) za dva vykonané úkony právnej služby podľa § 13 ods. 1 písm. a) vyhlášky - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podľa písm. c) písomné podanie návrhu na súd, náhrada hotových výdavkov predstavuje 11,75 eura ((2 x 8,39 eura) x 70 %) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a 20 % DPH (základ dane 65,20 eura) predstavuje 13,04 eura podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.